

MEO Seppä Teemu(MMM)

22.12.2010
JULKINEN

VASTAANOTTAJA
Eduskunta
Suuri valiokunta

Viite

Asia

EU; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta

U/E-tunnus:
U 82/2008 vp

EUTORI-numero:
EU/2008/1507

Ohessa lähetetään perustuslain 97§:n mukaisesti eduskunnalle tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta

Ylijohtaja

Juha Ojala

Kansainvälisten asiain neuvos Aulikki Kauppila

LIITTEET Perusmuistio MMM2010-00982
995/2010 fi
995/2010 sv

Asiasanat

Hoitaa

Tiedoksi

Maa- ja metsätalousministeriö

PERUSMUISTIO

MMM2010-00982

MEO Kauppila Aulikki, Seppä
Teemu(MMM)

20.12.2010

Asia

EU; Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta

Kokous

Liitteet

EU 995/2010

Viite

EUTORI/Eurodoc nro:

EU/2008/1507

U-tunnus / E-tunnus:

U 82/2008 vp

Käsittelyn tarkoitus ja käsittelyvaihe:

Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto ovat 20.10.2010 hyväksyneet asetuksen (EU) N:o 995/2010 puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta. (FLEGT-lisätoimiasetus). Julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 12.11.2010. Eduskunnalle tiedoksi; ei tarvetta suuren valiokunnan kannanmuodostukseen.

Asiakirjat:

EU 995/2010

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely:

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohta.
Yhteispäätösmenettely.

Käsittelijä(t):

MMM, kansainvälisten asiain neuvos Aulikki Kauppila, p. 160 52297
MMM, ylitarkastaja Teemu Seppä, p. 160 52319

Suomen kanta/ohje:

Pääasiallinen sisältö:

Asetus rakentuu asianmukaisen huolellisuuden järjestelmille, joiden avulla toimijat pyrkivät varmistamaan etteivät saata laitonta puuta tai puutuotteita yhteisön markkinoille. Järjestelmien avulla edistetään tietojen saantia, riskinarviointia ja havaitun riskin vähentämistä. Toimijoiden nykyiset hyväksyttävät järjestelmät käyvät perustaksi. Asetuksen tuotekate on varsin laaja. Asetus myös sisältää laittoman puutavaran markkinoilletuomiskiellon. Asetus koskee sekä EU-alueella että EU:n ulkopuolella tuotettua puutavaraa ja puutuotteita.

Asetus tuli voimaan 20 päivää sen jälkeen kun se oli julkaistu EU:n virallisessa lehdessä (12.11.2010), ja sitä aletaan soveltaa 27 kuukautta myöhemmin. Komissio antaa yksityiskohtaisempia ohjeita toimeenpanosta 18 kuukauden kuluessa. Jäsenmaiden on kuitenkin nimettävä toimivaltaiset viranomaiset jo 6 kuukauden kuluessa. Kansallisen toimeenpanon valmistelu aloitetaan alkuvuodesta 2011.

Kansallinen käsittely:

Komission asetusehdotus oli käsiteltävänä maatalous- ja elintarvikejaoston (EU18) laajassa kokoonpanossa sekä sen alaisessa metsäpolitiikan EU-alajaoston laajassa kokoonpanossa sekä suppeassa kokoonpanossa useita kertoja. EU-metsäjaostossa (EU14, ent. metsäpolitiikan alajaosto) asiaa käsiteltiin 14.10.2010. Oikeudelliset kysymykset - jaosto (EU35) käsiteli ehdotusta 16.3.2009 ja Kauppapoliittiset kysymykset/133 -jaosto (EU2) 28.5.2009. EU-ministerivaliokunnan kokouksessa ehdotusta on käsitelty 24.10.2008, 16.1.2009, 17.6.2009, 9.12.2009 ja 8.10.2010.

Eduskuntakäsittely:

FLEGT-lisätoimiasetus (U82/2008 vp):

Suuri valiokunta 16.1.2009

Ympäristövaliokunta 13.3.2009 (YmVL 6/2009 vp)

Maa- ja metsätalousvaliokunta 6.3.2009 (MmVL 5/2009 vp)

Talousvaliokunta 27.2.2009 (TaVL 5/2009 vp)

Jatkokirjelmä 1. MMM 17.3.2009 vp

Suuri valiokunta 25.3.2009 (SuVX 31/2009 vp)

Jatkokirjelmä 2. MMM 26.6.2009 vp

Maa- ja metsätalousvaliokunta 11.9.2009 (MmVP 54/2009 vp)

Ympäristövaliokunta 23.9.2009 (YmVP 58/2009 vp)

Suuri valiokunta 11.12.2009 (SuVX 179/2009 vp)

Talousvaliokunta 10.12.2009 (TaVP 110/2009 vp)

Jatkokirjelmä 3. MMM 26.5.2010 vp

Talousvaliokunta 1.6.2010 (TaVP 52/2010 vp)

Suuri valiokunta 2.6.2010 (SuVX 46/2010 vp)

Maa- ja metsätalousvaliokunta 3.6.2010 (MmVP 56/2010 vp)

Käsittely Euroopan parlamentissa:

Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisen käsittelyn kannan 22.4.2009 ja toisen käsittelyn kannan 7.7.2010.

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema:

Asetus aiheuttaa muutoksia ainakin metsälakiin (1093/1996) tai mahdollisesti tarpeen uudesta säädöksestä, riippuen siitä millaisiksi ehdotuksen seurantajärjestelmät jatkokäsittelyssä tarkentuvat.

Ahvenanmaan itsehallintolain 18 §:n 15 kohdan mukaan maakunnalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat metsätaloutta. Lain 18 §:n 25 ja 26 kohdan mukaan maakunnan toimivaltaan kuuluvat myös teon rangaistavaksi säätämistä ja rangaistuksen määrää koskevat asiat, samoin uhkasakon asettamista ja tuomitsemista sekä muiden pakkokeinojen käyttöä koskevat asiat, kun on kysymys maakunnan lainsäädäntövaltaan kuuluvasta oikeudenalasta.

Taloudelliset vaikutukset:

Taloudellisia vaikutuksia on vaikea arvioida ennen kuin järjestelmän toiminta on yksityiskohtaisemmin määritetty.

Muut mahdolliset asiaan vaikuttavat tekijät:

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 995/2010,
annettu 20 päivänä lokakuuta 2010,
puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Metsät tuottavat monenlaisia ympäristöllisiä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä, kuten puutavaraa ja muita metsätuotteita sekä ihmiskunnan kannalta olennaisia ympäristöpalveluja, kuten biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien toimintojen säilyttäminen sekä ilmastojärjestelmän suojeleminen.

(2) Koska puutavaran ja puutuotteiden kysyntä kasvaa maailmanlaajuisesti samalla kun metsäläke vaivaavat monissa puuntuottajamaissa institutionaaliset ja hallinnolliset puutteet, laittoman puunkorjuusta ja siihen liittyvästä kaupasta on tullut yhä huolestuttavampia ilmiöitä.

(3) Laiton puunkorjuu on laajalle levinnyt kansainvälisesti merkittävä ongelma. Se on vakava uhka metsille, koska se lisää metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä, josta aiheutuu noin 20 prosenttia koko maailman hiilidioksidipäästöistä, vaarantaa biologisen monimuotoisuuden ja horjuttaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sekä kehittämistä, sovellettavaa lainsäädäntöä noudattavien toimi-

joiden kaupallinen elinkelpoisuus mukaan lukien. Se aiheuttaa myös aavikoitumista ja maaperän eroosiota sekä saattaa pahentaa äärimmäisiä sääolosuhteita ja tulvia. Sillä on myös sosiaalisia, poliittisia ja taloudellisia vaikutuksia, jotka usein vesittävät hyvän hallintotavan kehittämisen ja uhkaavat paikallisten metsistä riippuvaisten yhteisöjen elinkelpoisuutta, ja laiton puunkorjuu on myös yhdistettävissä aseellisiin konflikteihin. Laittoman puunkorjuun ongelman torjuminen tällä asetuksella edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia unionin ponnisteluja kustannustehokkaalla tavalla, ja sen olisi katsottava täydentävän unionin toimia ja sitoumuksia, jotka liittyvät ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen.

(4) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1600/2002/EY ⁽³⁾ määritetään ensisijaiseksi toimeksi se, että tarkastellaan mahdollisuutta toteuttaa aktiivisesti toimenpiteitä laittomasti korjatun puun kaupan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä jatketaan unionin ja jäsenvaltioiden aktiivista osallistumista maailmanlaajuisen ja alueellisten päätöslauselmien ja metsään liittyvistä kysymyksistä tehtyjen sopimusten täytäntöönpanoon.

(5) Komission 21 päivänä toukokuuta 2003 antamassa tiedonannossa "Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT) – ehdotus EU:n toimintasuunnitelmaksi" ehdotetaan toimenpidepakettia sellaisten kansainvälisten toimien tukemiseksi, joilla pyritään ratkaisemaan laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan ongelma osana unionin kokonaispyrkimyksiä metsien kestävään hoitoon ja käyttöön pääsemiseksi.

(6) Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat suhtautuneet tiedonantoon myönteisesti ja todenneet, että unionin olisi osallistuttava maailmanlaajuisiin toimiin laitonta puunkorjuuta koskevan ongelman ratkaisemiseksi.

(7) Tiedonannon tavoitteena on varmistaa, että unioniin tuodaan ainoastaan puutavaraa tuottavan maan kansallisen lainsäädännön mukaisesti valmistettuja puutuotteita; tämän tavoitteen mukaisesti unioni on neuvotellut puutavaraa tuottavien maiden, jäljempänä 'kumppanimaat', kanssa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, jäljempänä 'vapaaehtoinen FLEGT-kumppanuussopimus', joissa sopimuspuolille asetetaan oikeudellisesti sitova velvollisuus toteuttaa lupajärjestelmä ja säännellä kyseisissä vapaaehtoisissa FLEGT-kumppanuussopimuksissa yksilöityjen puutavaran ja puutuotteiden kauppaa.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. huhtikuuta 2009 (EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 145), neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 1. maaliskuuta 2010 (EUVL C 114 E, 4.5.2010, s. 17), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. heinäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (8) Ongelman laajuuden ja kiireellisuuden vuoksi on tarpeen aktiivisesti tukea laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastaista toimintaa, täydentää ja vahvistaa vapaaehtoisia FLEGT-kumppanuussopimuksia koskevaa hanketta sekä tehostaa niiden poliittisten toimenpiteiden yhteisvaikutuksia, joiden tavoitteena on metsien säilyttäminen ja korkean tason saavuttaminen ympäristönsuojelussa, mukaan lukien ilmastomuutoksen torjunta ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen estäminen.
- (9) Olisi tunnustettava niiden maiden pyrkimykset, jotka ovat tehneet vapaaehtoisia FLEGT-kumppanuussopimuksia unionin kanssa, sekä kyseisiin sopimuksiin sisällytetyt periaatteet erityisesti laillisesti tuotetun puutavaran määrittelyn osalta, ja maita olisi edelleen kannustettava tekemään vapaaehtoisia FLEGT-kumppanuussopimuksia. Lisäksi olisi otettava huomioon, että FLEGT-lupajärjestelmässä unioniin saa tuoda ainoastaan sellaista puutavaraa ja sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita, joka on korjattu asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaan. Näin ollen puutavaraa, jota sisältyy Euroopan yhteisöön suuntautuvaa puutavaran tuontia koskevan FLEGT-lupajärjestelmän perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2173/2005 ⁽¹⁾ liitteissä II ja III lueteltuihin puutuotteisiin, jotka ovat peräisin kyseisen asetuksen liitteessä I luetelluista kumppanimaista, olisi pidettävä laillisesti korjatuna, edellyttäen, että kyseiset puutuotteet ovat mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaisia.
- (10) Lisäksi olisi otettava huomioon, että villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (CITES) edellytetään kyseisen yleissopimuksen osapuolilta, että ne myöntävät CITES-vientiluvan ainoastaan siinä tapauksessa, että CITES-yleissopimuksessa mainittu laji on muun muassa kerätty viedäkseen kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Laillisesti korjattuna puutavarana olisi näin ollen pidettävä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ⁽²⁾ liitteessä A, B tai C luetelluista lajeista saatua puutavaraa, edellyttäen, että se on mainitun asetuksen ja mahdollisten täytäntöönpanosäännösten mukaista.
- (11) Koska kierrätetyn puutavaran ja puutuotteiden käyttöön olisi kannustettava ja koska toimijoille aiheutuisi kohtuuton rasite, jos tällaiset tuotteet sisällytettäisiin tämän asetuksen soveltamisalaan, tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä käytetty puutavara ja puutuotteet, joiden elinkaari on päättynyt ja jotka muutoin käsiteltäisiin jätteenä.
- (12) Tämän asetuksen yhtenä toimenpiteenä olisi oltava kielto, joka koskee laittomasti korjatun puutavaran tai sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden saattamista sisämarkkinoille ensimmäistä kertaa. Kun otetaan huomioon, että laitton puunkorjuu, sen taustalla olevat syyt ja sen vaikutukset ovat mutkikkaita, olisi toteutettava erityisiä toimenpiteitä, kuten toimenpiteitä, jotka kohdennetaan toimijoiden käyttäytymiseen.
- (13) Komissio ja tarvittaessa jäsenvaltiot voivat tukea ja teettää FLEGT-toimintasuunnitelman yhteydessä selvityksiä ja tutkimuksia laittoman puunkorjuun määrästä ja luonteesta eri maissa, saattaa tiedot yleisesti saataville ja tukea käytännön ohjeiden antamista toimijoille puutavaraa tuottavissa maissa sovellettavasta lainsäädännöstä.
- (14) Kansainvälisesti hyväksytyn määritelmän puuttuessa perustana laittoman puunkorjuun määrittelemiselle olisi oltava sen maan, jossa puutavara on korjattu, lainsäädäntö, mukaan lukien määräykset ja asiaa koskevien kansainvälisten sopimusten, joissa kyseinen maa on sopimuspuolena, täytäntöönpano kyseisessä maassa.
- (15) Monia puutuotteita käsitellään useissa prosesseissa sekä ennen niiden ensimmäistä sisämarkkinoille saattamista että sen jälkeen. Tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden välttämiseksi olisi sovellettava asianmukaisen huolellisuuden ("due diligence") järjestelmää ainoastaan toimijoihin, jotka saattavat puutavaran ja puutuotteet ensimmäisen kerran sisämarkkinoille, kun taas toimitusketjussa kaupaa käyvältä olisi puutavaran ja puutuotteiden jäljitettävyyden mahdollistamiseksi edellytettävä perustietojen antamista tavarantoimittajastaan ja ostajastaan.
- (16) Toimijoiden, jotka saattavat puutavaraa ja puutuotteita ensimmäisen kerran sisämarkkinoille, olisi järjestelmällistä lähestymistapaa soveltaen toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että sisämarkkinoille ei saateta laittomasti korjattua puutavaraa eikä sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita. Tätä varten toimijoiden olisi noudatettava asianmukaista huolellisuutta ja käytettävä tätä varten toimenpiteistä ja menettelyistä muodostuvaa järjestelmää sen riskin minimoimiseksi, että ne saattavat laittomasti korjattua puutavaraa tai sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita sisämarkkinoille.
- (17) Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä sisältää kolme riskinhallintaan liittyvää osatekijää: tietojen saanti, riskinarviointi ja havaitun riskin vähentäminen. Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän avulla olisi voitava saada tietoja sisämarkkinoille ensimmäisen kerran saatetun puutavaran ja puutuotteiden lähteistä ja toimittajista, mukaan lukien asiaankuuluvat tiedot muun muassa sovellettavan lainsäädännön noudattamisesta, puunkorjuumaasta, puulajista ja määrästä sekä tapauskohtaisesti myös maan sisäisestä alueesta ja puunkorjuuta koskevasta luvasta. Toimijoiden olisi tehtävä riskinarviointi näiden tietojen pohjalta. Jos riski havaitaan, toimijoiden olisi vähennettävä riskiä havaittuun riskiin suhteutetulla tavalla ja pyrittävä estämään laittomasti korjatun puutavaran tai sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden saattaminen sisämarkkinoille.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

- (18) Tarpeettoman hallinnollisen rasitteen välttämiseksi toimijoilta, jotka jo käyttävät tämän asetuksen vaatimukset täyttäviä järjestelmiä tai menetelmiä, ei olisi edellytettävä uusien järjestelmien perustamista.
- (19) Metsäalan hyvien käytäntöjen tunnistamiseksi riskinarviointimenettelyssä voidaan käyttää sertifiointijärjestelmiä tai muita kolmannen osapuolen järjestelmiä, joilla tarkastetaan, että sovellettavaa lainsäädäntöä noudatetaan.
- (20) Puualalla on suuri merkitys unionin taloudelle. Toimijoiden järjestöt ovat tärkeitä toimijoita tällä alalla, koska ne ajavat toimijoiden etuja laaja-alaisemmin ja ovat vuorovaikutuksessa erilaisten sidosryhmien kanssa. Lisäksi näillä järjestöillä on asiantuntemusta ja valmiuksia analysoida keskeistä lainsäädäntöä ja helpottaa jäsentensä mukautumista siihen, mutta niiden ei pitäisi tämän tietämyksensä avulla hallita markkinoita. Tämän asetuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi ja hyvien käytäntöjen kehittämisen edistämiseksi on näin ollen asianmukaista hyväksyä järjestöt, jotka ovat kehittäneet tämän asetuksen vaatimukset täyttäviä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmiä. Valvontaorganisaatioiden hyväksyminen ja hyväksynnän peruminen olisi tehtävä oikeudenmukaisesti ja avoimesti. Tällaisista hyväksytyistä organisaatioista olisi julkistettava luettelo, jotta toimijat voivat käyttää niitä.
- (21) Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkastettava valvontaorganisaatiot sen todentamiseksi, että ne tosiasiallisesti täyttävät tässä asetuksessa säädettyt velvollisuudet. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä tekemään tarkastuksia, jos ne saavat asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja, kuten tietoja kolmansien osapuolten perustellusta huolesta.
- (22) Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava, että toimijat tosiasiallisesti täyttävät tässä asetuksessa säädetty velvollisuutensa. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa tehtävä suunnitelman mukaisesti virallisia tarkastuksia, joihin voi sisältyä tarkastuksia toimijoiden toimitiloissa sekä paikalla tehtyjä tarkastuksia, ja niiden olisi voitava vaatia toimijoita toteuttamaan korjaavia toimia, mikäli ne ovat tarpeen. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä tekemään tarkastuksia, jos ne saavat asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja, kuten tietoja kolmansien osapuolten perustellusta huolesta.
- (23) Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tarkastuksista kirjaa, ja asianmukaiset tiedot olisi asetettava saataville ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan kansainvälisyyden vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa.
- (25) Auttaakseen puutavaraa tai puutuotteita sisämarkkinoille saattavia toimijoita noudattamaan tämän asetuksen vaatimuksia ja pienten ja keskisuurten yritysten tilanteen vuoksi jäsenvaltiot voivat tarvittaessa komission tukemina antaa toimijoille teknistä apua ja muuta apua sekä helpottaa tietojen vaihtoa. Tämä apu ei saisi vapauttaa toimijoita velvollisuudesta noudattaa asianmukaista huolellisuutta.
- (26) Kauppaa käyvien ja valvontaorganisaatioiden olisi pidättäytävä toimista, jotka saattaisivat vaarantaa tämän asetuksen tavoitteen saavuttamisen.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tämän asetuksen säännösten rikkomisesta koituu myös toimijoille, kaupaa käyville ja valvontaorganisaatioille seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Kansallisissa säännöksissä voidaan säätää, että kun laittomasti korjatun puutavaran tai sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden sisämarkkinoille saattamista koskevan kiellon rikkomisesta on määrätty tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, kyseistä puutavaraa ja puutuotteita ei tarvitse välttämättä hävittää, vaan niitä voidaan sen sijaan käyttää tai ne voidaan loppukäsitellä julkisen edun mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä menettelyistä valvontaorganisaatioiden hyväksymiseksi tai niiden hyväksynnän peruuttamiseksi, täydentävistä asiankuuluvista riskinarviointiperusteista, joita voidaan tarvita tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden lisäksi, sekä luettelosta, joka koskee puutavaraa ja puutuotteita, joihin tätä asetusta sovelletaan. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (29) Komissiolle olisi yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi annettava täytäntöönpanovaltuudet hyväksyä yksityiskohtaisia määräyksiä toimivaltaisten viranomaisten tekemien, valvontaorganisaatioita koskevien tarkastusten tiheydestä ja luonteesta sekä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmistä lukuun ottamatta muita asianmukaisia riskinarviointijärjestelmiä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaan ne yleiset säännöt ja periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, olisi vahvistettava etukäteen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen annettulla asetuksella. Niin

(¹) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

kauan kuin uutta asetusta ei ole annettu, olisi sovellettava edelleen menettelyä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyä neuvoston päätöstä 1999/468/EY ⁽¹⁾ lukuun ottamatta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota ei sovelleta.

- (30) Toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava kohtuullinen aika valmistautua tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseen.
- (31) Yksittäiset jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan vastainen toiminta, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan puutavaraa ja puutuotteita ensimmäisen kerran sisämarkkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet sekä kauppaa käyvien velvollisuudet.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "puutavaralla ja puutuotteilla" liitteessä mainittuja puutavaraa ja puutuotteita, ei kuitenkaan puutuotteita tai niiden osia, jotka on valmistettu puutavarasta tai puutuotteista, joiden elinkaari on päättynyt ja jotka muutoin loppukäsiteltäisiin jätteenä, sellaisena kuin se on määriteltynä jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa;
- b) "markkinoille saattamisella" myyntimenetelmästä riippumatta kaikkea puutavaran tai puutuotteiden vastiketta vastaan tai vastikkeetta tapahtuvaa ensimmäistä toimittamista sisämarkkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten. Siihen kuuluu myös toimittaminen kuluttajansuojasta etäsovimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽³⁾ määritellyllä etäviestintävälineellä. Sisämarkkinoille jo saatetuista puutavarasta tai puutuotteista valmistettujen puutuotteiden toimittaminen sisämarkkinoilla ei ole "markkinoille saattamista";
- c) "toimijalla" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa puutavaraa tai puutuotteita markkinoille;
- d) "kauppaa käyvällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa kaupallista toimintaa myymällä tai ostamalla sisämarkkinoilla sisämarkkinoille jo saatettua puutavaraa tai puutuotteita;
- e) "puunkorjuumaalla" maata tai aluetta, jossa puutavara tai puutuotteiden sisältämä puutavara on korjattu;
- f) "laillisesti korjatulla" puunkorjuumaassa sovellettavan lainsäädännön mukaisesti korjattua puutavaraa;
- g) "laittomasti korjatulla" puunkorjuumaassa sovellettavan lainsäädännön vastaisesti korjattua puutavaraa;
- h) "sovellettavalla lainsäädännöllä" puunkorjuumaassa voimassa olevaa lainsäädäntöä, joka kattaa seuraavat asiat:
- puunkorjuuoikeudet laillisesti määritetyillä alueilla,
 - korjuuoikeuksia ja puutavaraa koskevat maksut, mukaan lukien puunkorjuuseen liittyvät maksut,
 - puunkorjuu, mukaan lukien ympäristö- ja metsäalan lainsäädäntö, joka kattaa metsien hoidon ja käytön sekä biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen, kun ne liittyvät suoraan puunkorjuuseen,
 - kolmansien osapuolten käyttö- ja omistusoikeudet, joihin puunkorjuu vaikuttaa, ja
 - metsäalaan liittyvät kaupankäynti ja tullit.

3 artikla

FLEGT-tai CITES-luvan saaneiden puutavaran ja puutuotteiden asema

Tätä asetusta sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 2173/2005 liitteissä II ja III lueteltuihin puutuotteisiin, jotka ovat peräisin mainitun asetuksen liitteessä I luetelluista kumppanimaista ja jotka ovat mainitun asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaisia, sisältyvä puutavara katsotaan laillisesti korjatuksi.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

Tätä asetusta sovellettaessa puutavara, joka on asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä A, B tai C lueteltua lajia ja mainitun asetuksen ja sen täytäntöönpanosäännösten mukaista, katsotaan laillisesti korjatuksi.

4 artikla

Toimijoiden velvollisuudet

1. Laittomasti korjatun puutavaran ja sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden saattaminen markkinoille on kielletty.

2. Toimijoiden on noudatettava asianmukaista huolellisuutta ("due diligence") saattaessaan puutavaraa ja puutuotteita markkinoille. Tätä varten toimijoiden on käytettävä 6 artiklassa tarkoitettua menettelyistä ja toimenpiteistä muodostuvaa järjestelmää, jäljempänä "asianmukaisen huolellisuuden järjestelmä".

3. Kunkin toimijan on ylläpidettävä käyttämäänsä asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää ja arvioitava sitä säännöllisesti, paitsi jos se käyttää 8 artiklassa tarkoitetun valvontaorganisaation perustamaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää. Olemassa olevia kansallisen lainsäädännön mukaisia valvontajärjestelmiä tai vapaaehtoisia tämän asetuksen vaatimukset täyttäviä valvontaketjujärjestelmiä voidaan käyttää asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän perustana.

5 artikla

Jäljitettävyyttä koskeva velvoite

Kauppaa käyvien on voitava yksilöidä koko toimitusketjussa:

- a) toimijat tai kauppa käyvät, jotka ovat toimittaneet puutavaraa tai puutuotteita; ja
- b) tarvittaessa ne kauppa käyvät, joille ne ovat toimittaneet puutavaraa ja puutuotteita.

Kauppaa käyvien on säilytettävä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot vähintään viiden vuoden ajan ja annettava ne toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä.

6 artikla

Asianmukaisen huolellisuuden järjestelmät

1. Edellä 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän on sisällettävä seuraavat osatekijät:

- a) toimenpiteet ja menettelyt, joilla mahdollistetaan seuraavien tietojen saanti toimijan markkinoille saattamasta puutavarasta tai puutuotteista:

— kuvaus, myös tuotenimi ja tuotetyyppi, sekä puulajin yleisnimi ja tarvittaessa sen täydellinen tieteellinen nimi,

— puunkorjuumaa ja tapauskohtaisesti:

i) maan sisäinen alue, jolla puutavara on korjattu; ja

ii) puunkorjuuta koskeva lupa,

— määrä (ilmaistuna tilavuutena, painona tai yksikkömääränä),

— toimijan tavarantoimittajan nimi ja osoite,

— sen kauppa käyvän nimi ja osoite, jolle puutavara ja puutuotteet on toimitettu,

— asiakirjat tai muut tiedot, joista ilmenee, että kyseinen puutavara ja kyseiset puutuotteet ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia;

- b) riskinarviointimenettelyt, joilla toimija voi analysoida ja arvioida sitä riskiä, että laittomasti korjattua puutavaraa tai sellaisesta puutavarasta valmistettuja puutuotteita saatetaan markkinoille.

Menettelyissä on otettava huomioon a alakohdassa tarkoitettut tiedot ja muun muassa seuraavat asiaankuuluvat riskinarviointiperusteet:

— sovellettavan lainsäädännön noudattamista koskeva varmistus, joka voi sisältää sertifiointijärjestelmän tai muita kolmannen osapuolen järjestelmiä, joilla tarkastetaan, että sovellettavaa lainsäädäntöä noudatetaan,

— tiettyjen puulajien laittoman puunkorjuun levinneisyys,

— laittoman puunkorjuun tai laittomien käytäntöjen levinneisyys puunkorjuumaassa ja/tai maan sisäisellä alueella, josta puutavara on korjattu, sekä aseellisen konfliktin levinneisyyden harkinta,

— puutavaran tuontia tai vientiä koskevat YK:n turvallisuusneuvoston tai Euroopan unionin neuvoston määräämät seuraamukset,

— puutavaran ja puutuotteiden toimitusketjun mutkikkuus;

- c) riskinvähentämismenettelyt, jotka sisältävät riittävät ja oikeasuhteiset toimenpiteet ja menettelyt riskin tosiasialliseksi vähentämiseksi ja joissa voidaan myös edellyttää lisää tietoja tai asiakirjoja ja/tai kolmannen osapuolen toteuttamaa tarkastusta, paitsi jos b alakohdassa tarkoitetuissa riskinarviointimenettelyissä havaittu riski on vähäinen.

2. Edellä olevan 1 kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt, paitsi siltä osin kuin kyse on tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetuista täydentävistä asiaankuuluvista riskinarviointiperusteista, hyväksytään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Nämä säännöt on hyväksyttävä viimeistään 3 päivänä kesäkuuta 2012.

3. Kun otetaan huomioon markkinakehitys ja tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatavat kokemukset, erityisesti 13 artiklassa tarkoitettu tietojen vaihdosta ja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista välittyviltä osin, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä sellaisten täydentävien asiaankuuluvien riskinarviointiperusteiden osalta, joita voidaan tarvita tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen lisäksi, pyrkien näin varmistamaan asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän tehokkuuden.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 15, 16 ja 17 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

7 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen soveltamisesta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kyseisten toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet viimeistään 3 päivänä kesäkuuta 2011. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

2. Komissio julkaisee toimivaltaisten viranomaisten luettelon muun muassa internetissä. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

8 artikla

Valvontaorganisaatiot

1. Valvontaorganisaatio:

a) pitää yllä ja arvioi säännöllisesti 6 artiklan mukaista asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää ja myöntää toimijoille oikeuden käyttää sitä;

b) tarkistaa, että kyseiset toimijat käyttävät sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein;

c) toteuttaa asianmukaisia toimia tapauksissa, joissa toimija ei käytä sen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää oikein, ja ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, jos toimija käyttää järjestelmää merkittävästi tai toistuvasti väärin.

2. Organisaatio voi hakea valvontaorganisaation asemaa, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:

a) se on oikeushenkilö ja laillisesti sijoittautunut unioniin;

b) sillä on asianmukainen asiantuntemus ja valmiudet hoitaa 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä; ja

c) se varmistaa tehtäviään hoitaessaan, että eturistiriitoja ei ole.

3. Komissio hyväksyy asianomaista jäsenvaltiota tai asianomaisia jäsenvaltioita kuultuaan edellä 2 kohdassa esitetyt vaatimukset täyttävän hakijan valvontaorganisaatioksi.

Komissio välittää päätöksen valvontaorganisaation hyväksymisestä kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisin väliajoin tarkastettava, että niiden lainkäyttöalueella toimivat valvontaorganisaatiot hoitavat 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä jatkuvasti ja täyttävät 2 kohdassa asetetut vaatimukset. Tarkastuksia voidaan myös tehdä, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on saanut asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja, kuten tietoja kolmansien osapuolten perustellusta huolesta, tai kun se on havainnut, että toimijat soveltavat valvontaorganisaation perustamaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää puutteellisesti. Tarkastuksia koskeva kertomus asetetaan saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

5. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että valvontaorganisaatio joko ei enää hoida 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä tai ei enää täytä 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle.

6. Komissio peruuttaa valvontaorganisaation hyväksynnän, jos se on todennut etenkin 5 kohdan nojalla annettujen tietojen perusteella, että valvontaorganisaatio ei enää hoida 1 kohdassa säädettyjä tehtäviä tai täytä 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia. Ennen valvontaorganisaation hyväksynnän peruuttamista komissio ilmoittaa asiasta asianomaisille jäsenvaltioille.

Komissio välittää päätöksen valvontaorganisaation hyväksynnän peruuttamisesta kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

7. Valvontaorganisaatioiden hyväksymistä tai niiden hyväksynnän peruuttamista koskevien menettelysääntöjen täydentämiseksi ja, jos saadut kokemukset sitä edellyttävät, niiden muuttamiseksi, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä varmistaen samalla, että hyväksyminen ja hyväksynnän peruuttaminen suoritetaan oikeudenmukaisesti ja avoimesti.

Tässä kohdassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 15, 16 ja 17 artiklassa vahvistettuja menettelyjä. Nämä säädökset on annettava viimeistään 3 päivänä maaliskuuta 2012.

8. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tiheyttä ja luonnetta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka ovat tarpeen valvontaorganisaatioiden tehokkaan seurannan kannalta ja kyseisen kohdan yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, hyväksytään 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen. Nämä säännöt on hyväksyttävä viimeistään 3 päivänä kesäkuuta 2012.

9 artikla

Valvontaorganisaatioiden luettelo

Komissio julkaisee valvontaorganisaatioiden luettelon *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa sekä omilla verkkosivuillaan. Luettelo saatetaan säännöllisesti ajan tasalle.

10 artikla

Toimijoita koskevat tarkastukset

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tarkastuksia sen toteamiseksi, noudattavatko toimijat 4 ja 6 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tarkastukset tehdään riskiperusteista lähestymistapaa soveltaen ja kausittain tarkistettun

suunnitelman mukaisesti. Lisäksi tarkastuksia voidaan tehdä, kun toimivaltaisella viranomaisella on asiaa koskevia merkityksellisiä tietoja siitä, noudattaako toimija tätä asetusta, mukaan lukien tiedot, jotka perustuvat kolmansien osapuolten ilmaise-miin perusteluihin huoliin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkastuksiin voi sisältyä muun muassa seuraavaa:

- a) asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän tutkiminen, riskien arviointi- ja vähentämismenettelyt mukaan lukien;
- b) asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän ja menettelyjen asianmukaisen toiminnan osoittavien asiakirjojen ja rekisterien tutkiminen;
- c) satunnaistarkastukset, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

4. Toimijoiden on annettava kaikki mahdollinen apu, jolla helpotetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten tekemistä, etenkin järjestämällä pääsy toimitiloihin ja esittämällä asiakirjat tai rekisterit.

5. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten perusteella todetaan puutteita, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ilmoituksen korjaavista toimenpiteistä, jotka toimijan on toteutettava, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan soveltamista. Havaittujen puutteiden luonteen perusteella jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa välittömiä väliaikaisia toimia, joita ovat esimerkiksi:

- a) puutavaran ja puutuotteiden takavarikointi;
- b) puutavaran ja puutuotteiden markkinointikielto.

11 artikla

Tiedot tarkastuksista

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kirjaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tarkastuksista ja ilmoitettava erityisesti tarkastusten luonne ja tulokset, ja niiden on pidettävä kirjaa myös mahdollisista 10 artiklan 5 kohdan nojalla annetuista korjaavista toimenpiteistä koskevista ilmoituksista. Kuttakin tarkastusta koskevat tiedot on säilytettävä vähintään viisi vuotta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on asetettava saataville direktiivin 2003/4/EY mukaisesti.

12 artikla

Yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa sekä kolmansien maiden hallintoviranomaisten ja komission kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa 8 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa todetuista vakavista puutteista ja 19 artiklan mukaisesti määrätyistä seuraamuksista.

13 artikla

Tekninen apu, opastus ja tietojen vaihto

1. Jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti komission avustamina antaa teknistä ja muuta apua ja ohjausta toimijoille ottaen huomioon pienten ja keskisuurten yritysten tilanne, jotta voidaan helpottaa tämän asetuksen vaatimusten täyttämistä erityisesti 6 artiklan mukaisen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmän osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta toimijoiden velvollisuutta noudattaa asianmukaisen huolellisuuden järjestelmää 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat tapauskohtaisesti komission avustamina helpottaa laitonta puunkorjuuta koskevien merkityksellisten tietojen vaihtamista ja levittämistä erityisesti auttaakseen toimijoita arvioimaan 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista riskiä, ja ne voivat helpottaa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskeviin parhaisiin käytänteisiin liittyvien merkityksellisten tietojen vaihtamista ja levittämistä.

3. Apua annetaan niin, että vältetään toimivaltaisten viranomaisten vastuun väheneminen ja säilytetään niiden riippumattomuus tämän asetuksen täytäntöönpanossa.

14 artikla

Liitteen muutokset

Jotta otettaisiin yhtäältä huomioon tämän asetuksen täytäntöönpanosta saatavat kokemukset, erityisesti 20 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista ja 13 artiklassa tarkoitetusta tietojenvaihdosta välittyviltä osin, sekä toisaalta puutavaran ja puutuotteiden teknisissä ominaisuuksissa, niiden loppukäyttäjien suhteen ja tuotantoprosesseissa tapahtunut kehitys, komissio voi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä muuttamalla ja täydentämällä liitteessä olevaa puutavaran ja puutuotteiden luetteloa. Tällaisilla säädöksillä ei saa aiheuttaa toimijoille suhteetonta rasitetta.

Tässä artiklassa tarkoitettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 15, 16 ja 17 artiklassa vahvistettuja menettelyjä.

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 6 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä seitsemän vuoden ajan 2 päivästä joulukuuta 2010 lukien. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kolme kuukautta ennen kuin kolmen vuoden kausi tämän asetuksen soveltamispäivästä päättyy. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 16 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 16 ja 17 artiklassa säädettyjä ehtoja.

16 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 7 kohdassa ja 14 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisen ajan kuluessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätös lopettaa päätöksessä mainitun säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

17 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

18 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2173/2005 11 artiklan nojalla perustettu metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa käsittelevä komitea (FLEGT-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

19 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävistä seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön.

2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voivat kuulua muun muassa:

a) sakot, jotka ovat oikeassa suhteessa ympäristövahinkoihin, asianomaisen puutavaran tai puutuotteiden arvoon sekä verojen menetykseen ja taloudelliseen haittaan, jota rikkomuksesta on aiheutunut; tällaisten sakkojen taso on laskettava siten, että niillä tosiasiallisesti estetään vakavaan rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä, tämän kuitenkin rajoittamatta laillista ammatin harjoittamisen oikeutta, ja vakavan rikkomisen toistuessa tällaisia sakkoja on korotettava asteittain;

b) asianomaisen puutavaran ja asianomaisten puutuotteiden takavarikointi;

c) kaupallisen toiminnan harjoittamista koskevan luvan välitön peruuttaminen.

3. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi sekä ilmoitettava sille viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

20 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 3 päivästä maaliskuuta 2013 alkaen annettava komissiolle joka toinen vuosi 30 päivään huhtikuuta mennessä kertomus tämän asetuksen soveltamisesta kahden edellisen vuoden aikana.

2. Näiden kertomusten perusteella komissio laatii joka toinen vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan kertomuksen. Kertomusta valmistellessaan komissio ottaa huomioon edistyneen asetuksen (EY) N:o 2173/2005 mukaisten vapaaehtoisten FLEGT-kumppanuussopimusten loppuunsaattamisesta ja toiminnasta sekä sen, miten ne ovat vaikuttaneet laittomasti korjatun puutavaran ja sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden määrän minimointiin sisämarkkinoilla.

3. Komissio arvioi viimeistään 3 päivänä joulukuuta 2015 ja sen jälkeen joka kuudes vuosi tämän asetuksen soveltamista koskevien kertomusten ja siitä saatujen kokemusten perusteella uudelleen tämän asetuksen toimintaa ja tehokkuutta, mukaan lukien sen toiminta ja tehokkuus laittomasti korjatun puutavaran ja sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden markkinoille saattamisen estämiseksi. Se käsittelee erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin kohdistuvia hallinnollisia seurauksia ja tuotteiden määrittelyä. Kertomuksiin liitetään tarvittaessa asiaankuuluvia säädösehdotuksia.

4. Ensimmäiseen 3 kohdassa tarkoitetuista kertomuksista sisällytetään arvio yhdistetyn nimikkeistön 49 luvussa lueteltuja tuotteita koskevasta unionin senhetkisestä talous- ja kauppatilanteesta, ja siinä otetaan erityisesti huomioon asianomaisten alojen kilpailukyky, jotta voitaisiin harkita näiden tuotteiden mahdollista sisällyttämistä tämän asetuksen liitteessä olevaan puutavaran ja puutuotteiden luetteloon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kertomukseen sisällytetään myös arvio 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laittomasti korjatun puutavaran ja sellaisesta puutavarasta valmistettujen puutuotteiden markkinoille saattamista koskevan kiellon sekä 6 artiklassa tarkoitettujen asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien tehokkuudesta.

21 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 3 päivästä maaliskuuta 2013 lähtien. Asetuksen 6 artiklan 2 kohtaa, 7 artiklan 1 kohtaa sekä 8 artiklan 7 ja 8 kohtaa sovelletaan kuitenkin 2 päivästä joulukuuta 2010 lähtien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä lokakuuta 2010.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

O. CHASTEL

LIITE

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat puutavara ja puutuotteet neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ liitteessä I vahvistetussa yhdistetyssä nimikkeistössä olevan luokittelun mukaisesti

- 4401 Polttopuu, rankoina, pölkkyinä, halkoina, oksina, risukimppuina tai niiden kaltaisissa muodoissa; puu lastuina ja hakkeena; sahanpuru ja puujäte, myös pölkyiksi, briketeiksi, rakeiksi tai niiden kaltaiseen muotoon yhteenpuristettu
- 4403 Raakapuu, myös jos siitä on poistettu kuori tai pintapuu, tai karkeasti syrjäyty puu
- 4406 Puiset rata- ja raitiotiepölkkyt
- 4407 Puu, sahattu tai veistetty (chipped) pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu tai päistään jatkettu, paksuus suurempi kuin 6 mm
- 4408 Viilut vanerointia (myös kerrostettua puuta tasoleikkaamalla saadut), ristiinliimattua vaneria tai niiden kaltaista kerrostettua puuta varten ja muu puu, sahattu pituussuunnassa, tasoleikattu tai viiluksi sorvattu, myös höylätty, hiottu, saumattu tai päistään jatkettu, paksuus enintään 6 mm
- 4409 Puu (myös yhdistämättömät laatat ja rimat parkettilattioita varten), yhdeltä tai useammalta syrjältä tai pinnalta koko pituudelta muotoiltu (pontattu, puolipontattu, viistottu, pontattu viistotuun syrin, helmipontattu, tehty muotoilistoiksi tai -laudoiksi, pyöristetty tai vastaavilla tavoilla työstetty), myös höylätty, hiottu tai päistään jatkettu
- 4410 Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu lastulevy ja "oriented strand board" -levy sekä niiden kaltaiset levyt (esimerkiksi "waferboard"-levyt), myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu
- 4411 Puusta tai muusta puumaisesta aineesta valmistettu kuitulevy, myös hartsilla tai muulla orgaanisella sideaineella yhteenpuristettu
- 4412 Ristiinliimattu vaneri, vaneroidut puulevyt ja niiden kaltainen kerrostettu puu
- 4413 00 00 Tiivistetty puu, möhkäleinä, levyinä, rimoina tai profiileina
- 4414 00 Puiset maalausten, valokuvien, peilien ja niiden kaltaisten tavaroiden kehykset
- 4415 Puiset pakkauslaatikot, -rasiat, -häkit, -pytyt ja niiden kaltaiset päällykset; puiset kaapeli- ja johdinkelat; kuormalavat, laatikkokuormalavat ja muut puiset lastauslavat; puiset kuormauslavojen lavakaulukset

(Tähän eivät kuulu pakkausmateriaalit, joita käytetään yksinomaan toisen markkinoille saatetun tuotteen tukemisessa, suojaamisessa tai kantamisessa.)

- 4416 00 00 Puiset drittelit, tynnyrit, sammiot, saavit ja muut tynnyriteokset sekä niiden puuosat, myös kimmet
- 4418 Rakennuspuusepän ja kirvesmiehen tuotteet, myös puiset solulevyt, yhdistetyt lattialaatat, päreet ja paanut

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

- Yhdistetyn nimikkeistön 47 ja 48 ryhmään kuuluva massa ja paperi, lukuun ottamatta bambupohjaisia tuotteita ja keräystuotteita (jätetuotteita)
 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 ja 9403 90 30 Puuhuonekalut
 - 9406 00 20 Tehdasvalmisteiset rakennukset
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 995/2010**av den 20 oktober 2010****om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skogen tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, eko-
nomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra ty-
per av skogsprodukter och miljötjänster som är nödvän-
diga för människan, bl.a. att bevara den biologiska mång-
falden och ekosystemens funktioner samt att skydda kli-
matsystemet.
- (2) Den ökande efterfrågan på timmer och trävaror över hela
världen har, tillsammans med de institutionella brister
och den bristfälliga styrning som karakteriserar skogssek-
torn i flera timmerproducerande länder, lett till att den
olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande
handeln blivit allt mer oroande.
- (3) Olaglig avverkning är ett stort problem med internatio-
nell dimension. Den utgör ett allvarligt hot mot sko-
garna, eftersom den bidrar till avskogningen och skogs-
förstörelsen, vilken är ansvarig för omkring 20 % av de
globala koldioxidutsläppen, hotar den biologiska mång-
falden och underminerar det hållbara skogsbruket och
dess utveckling, inbegripet den kommersiella lönsamhe-
ten för verksamhetsutövare som agerar enligt tillämplig

lagstiftning. Den bidrar också till ökenbildning och mar-
kerosion och kan förvärra extrema väderförhållanden och
översvämningar. Den har dessutom sociala, politiska och
ekonomiska konsekvenser, vilka ofta undergräver en ut-
veckling mot god förvaltning och utgör ett hot mot
lokala samhällen som är beroende av skogen för att
överleva, och den kan också kopplas till väpnade kon-
flikter. Bekämpande av problemet med olaglig avverkning
inom ramen för denna förordning förväntas bidra till
unionens ansträngningar för att minska klimatförändring-
arna på ett kostnadseffektivt sätt och bör ses som ett
komplement till unionens insatser och åtaganden inom
ramen för Förenta nationernas ramkonvention om kli-
matförändringar.

- (4) Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr
1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om Europeiska ge-
menskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ bör före-
träde ges åt arbetet med att undersöka möjligheten att
vidta aktiva åtgärder för att förhindra och bekämpa han-
del med olagligt avverkat timmer, liksom åt unionens
och medlemsstaternas fortsatt aktiva deltagande i genom-
förandet av globala och regionala lösningar och överens-
kommelser rörande skogsrelaterade frågor.

- (5) Kommissionens meddelande av den 21 maj 2003 med
titeln "Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer
och handel (Flegt) – förslag till en handlingsplan för
EU" innehöll förslag om ett åtgärds paket till stöd för de
internationella insatser som görs för att lösa problemet
med den olagliga avverkningen och den därmed sam-
manhängande handeln inom ramen för unionens all-
männa ansträngningar för att åstadkomma hållbar för-
valtning av skogen.

- (6) Europaparlamentet och rådet välkomnade meddelandet
och erkände behovet av att unionen bidrar till de globala
insatserna för att lösa problemet med olaglig avverkning.

- (7) I enlighet med meddelandets syfte, som är att säkerställa
att endast trävaror som har producerats i enlighet med
timmerproducentlandets nationella lagstiftning förs in i
unionen, har unionen förhandlat fram frivilliga partner-
skapsavtal (Flegt-partnerskapsavtal) med timmerproduce-
rande länder (partnerländer), vilka innebär en rättsligt
bindande skyldighet för parterna att införa ett licens-
system och att reglera den handel med timmer och trä-
varor som anges i dessa frivilliga Flegt-partnerskapsavtal.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 april 2009 (EUT C 184 E,
8.7.2010, s. 145), rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den
1 mars 2010 (EUT C 114 E, 4.5.2010, s. 17) och Europaparlamentets
ståndpunkt av den 7 juli 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (8) Med tanke på problemets omfattning och angelägenhetsgrad är det nödvändigt att aktivt stödja kampen mot den olagliga avverknings- och den därmed sammanhängande handeln, att komplettera och stärka initiativet med frivilliga Flegt-partnerskapsavtal och förbättra samverkan mellan olika strategier som syftar till att bevara skogar och att uppnå en hög grad av miljöskydd, inklusive kampen mot klimatförändringar och förlusten av biologisk mångfald.
- (9) De insatser som gjorts av de länder som ingått frivilliga Flegt-partnerskapsavtal med unionen och de principer som ingår i dessa avtal, framför allt när det gäller definitionen av lagligt producerat timmer, bör erkännas och länder bör i högre grad uppmuntras att ingå frivilliga Flegt-partnerskapsavtal. Det bör också beaktas att det enligt Flegt-licenssystemet endast är timmer som avverkas i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och trävaror som härrör från sådant timmer som exporteras till unionen. Därför bör timmer som använts i trävaror som finns förtecknade i bilagorna II och III till rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegt-licenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, med ursprung i partnerländer som finns förtecknade i bilaga I till den förordningen, anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att dessa trävaror uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (10) Hänsyn bör också tas till att konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) ålägger parterna i Cites att endast bevilja Cites-tillstånd för export, när en art som finns förtecknad i Cites har avverkats i enlighet med bland annat nationell lagstiftning i exportlandet. Därför bör timmer från arter som finns förtecknade i bilagorna A, B eller C till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽²⁾ anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att det uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (11) Eftersom användningen av återvunnet timmer och återvunna trävaror bör uppmuntras och inkluderingen av sådana varor i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportionerligt stor börda för verksamhetsutövare bör återvunnet timmer och trävaror som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (12) Utsläppande för första gången på den inre marknaden av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer bör förbjudas som en av åtgärderna i denna förordning. Med beaktande av komplexiteten hos den olagliga avverknings- och dess underliggande orsaker och konsekvenser bör särskilda åtgärder, såsom sådana som lägger fokus på verksamhetsutövarnas beteende, vidtas.
- (13) Enligt Flegt-handlingsplanen kan kommissionen och, när så är lämpligt, medlemsstaterna stödja och bedriva studier och forskning beträffande omfattningen och typen av olaglig avverkning i olika länder och offentliggöra sådan information samt främja praktisk handledning för verksamhetsutövare om tillämplig lagstiftning i timmerproducerande länder.
- (14) I brist på en internationellt erkänd definition bör lagstiftningen i det land där timret avverkas, inklusive förordningar och tillämpningen i det landet av internationella konventioner som landet har anslutit sig till, ligga till grund för definitionen av vad som utgör olaglig avverkning.
- (15) Många trävaror genomgår ett stort antal processer både innan de släpps ut på den inre marknaden första gången och därefter. För att undvika att det införs onödiga administrativa bördor bör systemet för tillbörlig aktsamhet enbart omfatta de verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, medan en handlare i leveranskedjan bör vara skyldig att lämna grundläggande information om sin leverantör och köpare för att göra det möjligt att spåra timmer och trävaror.
- (16) Ett systematiskt tillvägagångssätt bör tillämpas och verksamhetsutövare som för första gången släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden bör vidta lämpliga åtgärder för att försäkra sig om att timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer inte släpps ut på den inre marknaden. Verksamhetsutövare bör därför visa tillbörlig aktsamhet genom ett system av åtgärder och förfaranden för att minimera risken för att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.
- (17) Systemet för tillbörlig aktsamhet omfattar tre inslag, som ingår i riskhanteringen: tillgång till information, riskbedömning och reducering av den risk som fastställs. Systemet för tillbörlig aktsamhet bör ge tillgång till information om källorna och leverantörerna av timmer och trävaror som släpps ut på den inre marknaden för första gången samt till relevant information, till exempel om efterlevnaden av tillämplig lagstiftning, avverkningsland, trädart och kvantitet och, om tillämpligt, subnationell region och avverkningskoncession. Verksamhetsutövarna bör göra en riskbedömning på grundval av denna information. När en risk fastställs, bör verksamhetsutövarna reducera risken på ett sätt som står i proportion till den fastställda risken, i syfte att förhindra att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.

⁽¹⁾ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

- (18) För att undvika onödiga administrativa bördor bör verksamhetsutövare som redan använder system eller förfaranden som uppfyller kraven i denna förordning inte åläggas att inrätta nya system.
- (19) För att erkänna god praxis inom skogsbrukssektorn, får certifiering eller andra system som används av tredje part och som omfattar kontroll om huruvida tillämplig lagstiftning uppfylls användas vid riskbedömningsförfarandet.
- (20) Timmersektorn har stor betydelse för unionens ekonomi. Verksamhetsutövarnas organisationer är viktiga aktörer inom sektorn, eftersom de företräder dess intressen i bred skala och interagerar med en mångfald olika aktörer. Dessa organisationer har också den expertis och kapacitet som krävs för att analysera relevant lagstiftning och underlätta medlemmarnas efterlevnad av den, men bör inte använda sin kompetens för att dominera marknaden. För att främja genomförandet av denna förordning och bidra till utveckling av god praxis är det lämpligt att erkänna organisationer som har utarbetat system för tillbörlig aktsamhet som uppfyller kraven i denna förordning. Erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer bör ske på ett rättvist och öppet sätt. En förteckning över sådana erkända organisationer bör offentliggöras, så att verksamhetsutövarna kan använda sig av dem.
- (21) De behöriga myndigheterna bör genomföra regelbundna kontroller av övervakningsorganisationer för att fastställa att de effektivt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (22) De behöriga myndigheterna bör övervaka att verksamhetsutövarna faktiskt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Därför bör de behöriga myndigheterna vid behov genomföra officiella kontroller i enlighet med en plan, som kan inbegripa kontroller i verksamhetsutövarnas lokaler och granskningar på fältet, och bör kunna ålägga verksamhetsutövarna att vidta korrigerande åtgärder. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (23) De behöriga myndigheterna bör föra register över kontrollerna och relevant information bör göras tillgänglig i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾.
- (24) Eftersom den olagliga avverkningsenheten och den därmed sammanhängande handeln är internationell till sin art, bör de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och kommissionen.
- (25) För att göra det lättare för verksamhetsutövare som släpper ut timmer eller trävaror på den inre marknaden att uppfylla kraven i denna förordning, och med hänsyn till situationen för små och medelstora företag, får medlemsstaterna, vid behov med hjälp av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd och underlätta informationsutbytet. Verksamhetsutövarna bör inte undantas från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet på grund av detta stöd.
- (26) Handlare och övervakningsorganisationer bör avstå från åtgärder som kan äventyra att denna förordnings mål uppnås.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att överträdelser av denna förordning, bl.a. av verksamhetsutövare, handlare och övervakningsorganisationer, beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Nationella bestämmelser får föreskriva, efter det att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner har införts för överträdelser av förbudet om att släppa ut timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden, att timret och trävarorna inte nödvändigtvis bör förstöras utan i stället får bortskaffas för ändamål av allmänt intresse.
- (28) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) när det gäller förfaranden för erkännande och återtagande av erkännande av övervakningsorganisationer, sådana ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning som kan visa sig nödvändiga för att komplettera dem som redan föreskrivs i denna förordning samt den förteckning över timmer och trävaror som omfattas av denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (29) För att säkerställa enhetliga genomförandevillkor, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att anta detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de behöriga myndigheternas kontroller av övervakningsorganisationer och om systemet för tillbörlig aktsamhet, utom när det gäller ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning. I enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget ska regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I väntan på att denna nya förordning antas

⁽¹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

fortsätter rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfarandens som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ att tillämpas, med undantag för det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.

- (30) Verksamhetsutövare och behöriga myndigheter bör ges en rimlig frist för att förbereda sig för att uppfylla kraven i denna förordning.
- (31) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa olaglig avverkning och den därmed sammanhängande handeln, inte kan uppnås av medlemsstaterna enskilt och det därför, på grund av sin omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs skyldigheterna för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, liksom skyldigheterna för handlare.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) timmer och trävaror: timmer och trävaror som anges i bilagan, med undantag för trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkats av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁽²⁾,
- b) utsläppande på marknaden: leverans för första gången, oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis. Det inbegriper också leverans genom distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁽³⁾. Leveranser på den inre

marknaden av trävaror som härrör från timmer eller trävaror som redan har släppts på den inre marknaden ska inte utgöra ett "utsläppande på marknaden".

- c) verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut timmer eller trävaror på marknaden,
- d) handlare: varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet säljer eller köper på den inre marknaden timmer eller trävaror som redan släppts ut på den inre marknaden,
- e) avverkningsland: det land eller det territorium där timret eller det timmer som använts i trävarorna avverkades,
- f) lagligt avverkat: avverkat i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- g) olagligt avverkat: avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- h) tillämplig lagstiftning: den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om
- rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser,
 - betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer,
 - avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.
 - tredje parter lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och
 - handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

Artikel 3

Status för timmer och trävaror som omfattas av Flegt och Cites

Timmer som används i trävaror som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 2173/2005 och som härrör från partnerländer som förtecknas i bilaga I till den förordningen samt är förenliga med den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Timmer från arter som förtecknas i bilaga A, B eller C till förordning (EG) nr 338/97, och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter, ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Det ska vara förbjudet att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

2. Verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ska visa tillbörlig aktsamhet. I detta syfte ska de tillämpa de förfaranden och åtgärder, nedan kallad *ett system för tillbörlig aktsamhet*, som anges i artikel 6.

3. Varje verksamhetsutövare ska upprätthålla och regelbundet utvärdera det system för tillbörlig aktsamhet som den använder, utom när verksamhetsutövaren använder ett system för tillbörlig aktsamhet som inrättats av en övervakningsorganisation enligt artikel 8. Befintliga övervakningssystem enligt nationell lagstiftning och eventuella frivilliga övervakningssystem som uppfyller kraven i denna förordning får användas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet.

Artikel 5

Spårbarhetskrav

Handlare ska utmed hela leveranskedjan kunna identifiera

- a) verksamhetsutövare eller handlare som har levererat timmer eller trävaror, och
- b) vid behov de handlare till vilka de har levererat timmer eller trävaror.

Handlare ska spara den information som avses i första stycket i minst fem år och på behöriga myndigheters begäran ge dem denna information.

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

1. Det system för tillbörlig aktsamhet som avses i artikel 4.2 ska omfatta följande:

- a) Åtgärder och förfaranden som ger tillgång till följande uppgifter om verksamhetsutövarnas leveranser av timmer eller trävaror som har släppts ut på marknaden:

— Beskrivning, inklusive handelsnamn och produkttyp samt vanligt namn på träarten, och i tillämpliga fall fullständigt vetenskapligt namn.

— Avverkningsland och i tillämpliga fall:

i) subnationell region där timret avverkades,

ii) avverkningskoncession,

— Kvantitet (uttryckt i volym, vikt eller antal enheter).

— Namn och adress på verksamhetsutövarns leverantör.

— Namn och adress på den handlare till vilken timret och trävarorna har levererats.

— Handlingar eller andra uppgifter som anger att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

- b) Riskbedömningsförfaranden som gör det möjligt för verksamhetsutövarna att analysera och bedöma risken för att olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden.

Dessa förfaranden ska beakta den information som anges i led a samt relevanta riskbedömningskriterier, inklusive

— säkerställande av överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, vilket kan innefatta certifiering eller andra av tredje part kontrollerade system som omfattar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning,

— allmän förekomst av olaglig avverkning av specifika träarter,

— allmän förekomst av olaglig avverkning eller praxis i det land och/eller den subnationella region där timret har avverkats, inbegripet hänsyn till förekomst av väpnade konflikter,

— sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av timmer,

— komplexiteten i leveranskedjan för timmer och trävaror.

- c) Med undantag för fall när den risk som fastställs vid de riskbedömningsförfaranden som avses i led b är försumbar, riskreducerande förfaranden som består av en uppsättning åtgärder och förfaranden som är tillräckliga och rimliga för att effektivt minimera den risken och som kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part.

2. Sådana detaljerade regler som är nödvändiga för att säkerställa enhetligt genomförande av punkt 1, utom när det gäller ytterligare relevanta riskbedömningskriterier enligt punkt 1 b andra meningen i denna artikel, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

3. Med hänsyn till marknadsutvecklingen och den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt sådan som identifieras genom det informationsutbyte som avses i artikel 13 och den rapportering som avses i artikel 20.3, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget beträffande sådana ytterligare riskbedömningskriterier som kan visa sig nödvändiga för att komplettera de kriterier som avses i punkt 1 b andra meningen i den här artikeln för att säkerställa ett effektivt system för tillbörlig aktsamhet.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt.

Artikel 7

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av denna förordning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och adresser senast den 3 juni 2011. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adress.

2. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheterna, inklusive på Internet. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 8

Övervakningsorganisationer

1. En övervakningsorganisation ska:

a) Upprätthålla och regelbundet utvärdera ett system för tillbörlig aktsamhet såsom framgår av artikel 6 och bevilja verksamhetsutövare rätt att använda det.

b) Kontrollera att dessa verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt.

c) Vidta lämpliga åtgärder om en verksamhetsutövare underlåter att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt, vilket inbegriper underrättelse till de behöriga myndigheterna vid grav eller upprepad försummelse från verksamhetsutövarens sida.

2. En organisation som uppfyller följande krav får ansöka om erkännande som övervakningsorganisation:

a) Den är en juridisk person och är etablerad inom unionen.

b) Den förfogar över lämplig expertis och har kapacitet att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.

c) Den ser till att inga intressekonflikter uppstår då den utför sina uppgifter.

3. Efter samråd med den eller de berörda medlemsstaterna ska kommissionen som övervakningsorganisation erkänna en sökande som uppfyller kraven i punkt 2.

Kommissionen ska överlämna beslutet om erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att de övervakningsorganisationer som utövar sin verksamhet inom de behöriga myndigheternas jurisdiktion fortsätter att utföra de uppgifter som anges i punkt 1 och att uppfylla kraven i punkt 2. Kontrollerna får också genomföras när den behöriga myndigheten i medlemsstaten förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part eller när den upptäcker brister i verksamhetsutövarnas genomförande av det system för tillbörlig aktsamhet som en övervakningsorganisation har inrättat. En rapport om kontrollerna ska göras tillgänglig i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

5. Om en behörig myndighet fastställer att en övervakningsorganisation inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller inte längre uppfyller kraven i punkt 2, ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen.

6. Kommissionen ska återkalla ett erkännande av en övervakningsorganisation, särskilt på grundval av den information som avses i punkt 5, om den har fastställt att övervakningsorganisationen inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller uppfyller kraven i punkt 2. Innan ett erkännande av en övervakningsorganisation återkallas ska kommissionen underätta de berörda medlemsstaterna.

Kommissionen ska överlämna beslutet om återkallande av ett erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

7. För att komplettera och om erfarenheten så kräver ändra förfarandereglerna för erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och se till att erkännande och återkallande av erkännande sker på ett rättvist och öppet sätt.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt. Dessa akter ska antas senast den 3 mars 2012.

8. Detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de kontroller som avses i punkt 4, vilka är nödvändiga för att säkerställa effektiv tillsyn av övervakningsorganisationer och ett enhetligt genomförande av den punkten, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

Artikel 9

Förteckning över övervakningsorganisationer

Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över övervakningsorganisationer i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och på sin webbplats. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 10

Kontroll av verksamhetsutövare

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövarna uppfyller kraven i artiklarna 4 och 6.

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska utföras i enlighet med en plan som regelbundet ses över enligt ett riskbaserat angreppssätt. Dessutom får kontroller utföras när en behörig

myndighet förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från väl underbyggda farhågor från tredje part, om verksamhetsutövarens efterlevnad av denna förordning.

3. De kontroller som avses i punkt 1 får innefatta bland annat följande:

a) Undersökning av systemet för tillbörlig aktsamhet, inbegripet riskbedömning och riskreducerande förfaranden.

b) Undersökning av handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet och förfarandena fungerar väl.

c) Stickprov, inbegripet granskningar på fältet.

4. Verksamhetsutövarna ska erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i punkt 1, framför allt tillträde till lokaler och uppvisande av handlingar eller register.

5. Om det till följd av de kontroller som avses i punkt 1 framkommer brister, får de behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19, utfärda ett föreläggande om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren ska vidta. Beroende på den typ av brister som upptäcks får de behöriga myndigheterna dessutom omgående vidta tillfälliga åtgärder, vilka bland annat kan omfatta följande:

a) Beslag av timmer och trävaror.

b) Förbud att saluföra timmer och trävaror.

Artikel 11

Register över kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska föra register såväl över de kontroller som avses i artikel 10.1, och därvid särskilt ange deras art och resultat, som över eventuella meddelanden om korrigerande åtgärder enligt artikel 10.5. Register över alla kontroller ska sparas i minst fem år.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

Artikel 12

Samarbete

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och med kommissionen för att säkerställa att denna förordning följs.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater samt med kommissionen om allvarliga brister som upptäcks genom de kontroller som avses i artiklarna 8.4 och 10.1 och om de typer av sanktioner som åläggs i enlighet med artikel 19.

Artikel 13

Tekniskt stöd, vägledning samt informationsutbyte

1. Utan att det påverkar verksamhetsutövarnas skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 får medlemsstaterna, vid behov med bistånd av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd samt vägledning, med beaktande av situationen för små och medelstora företag, i syfte att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning, särskilt vad gäller tillämpningen av ett system för tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 6.
2. Medlemsstaterna får, vid behov med bistånd av kommissionen, underlätta utbyte och spridning av relevant information om olaglig avverkning, framför allt för att hjälpa verksamhetsutövarna att bedöma risker i enlighet med artikel 6.1 b och i fråga om bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning.
3. Biståndet ska ges på ett sådant sätt att de behöriga myndigheternas ansvar inte äventyras och deras frihet i samband med verkställandet av denna förordning bibehålls.

Artikel 14

Ändringar av bilagan

För att, å ena sidan, ta hänsyn till den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt identifierad genom den rapportering som avses i artikel 20.3 och 20.4 och genom det informationsutbyte som avses i artikel 13, och, å andra sidan, till utvecklingen beträffande de tekniska egenskaperna, slutanvändarna och produktionsprocesserna för timret eller trävarorna, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för komplettering av förteckningen över timmer och trävaror i bilagan. Dessa akter ska inte skapa en oproportionerlig börda för verksamhetsutövare.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter som avses i den här artikeln.

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 ska ges till kommissionen för en period på sju år från den 2 december 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast tre månader före utgången av en treårsperiod efter den dag då denna förordning börjar tillämpas. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 16.
2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

Artikel 16

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen till ett återkallande.
3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten hos delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Invändning mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period av två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i denna.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt, ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 18

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) som inrättats enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2173/2005.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Perioden som fastställs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 19

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, och kan bland annat innefatta följande:

a) Böter som står i proportion till miljöskadorna, värdet på timret eller trävarorna samt skatteförlusterna och den ekonomiska skada som följer av överträdelser; dessa böter ska beräknas på ett sätt som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från de allvarliga överträdelser de begått, utan att det påverkar den lagliga rätten till yrkesutövande; vid upprepade allvarliga överträdelser ska böterna gradvis höjas.

b) Beslag av det timmer och de trävaror som berörs.

c) Omedelbart tillbakadragande av tillståndet att bedriva affärsverksamhet.

3. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och utan dröjsmål anmäla alla ändringar som påverkar dem.

Artikel 20

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april vartannat år från den 3 mars 2013 lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning under de föregående två åren.

2. På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en rapport, som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet vartannat år. Kommissionen ska vid utarbetandet av denna rapport ta hänsyn till de framsteg som gjorts när det gäller att ingå och bedriva verksamhet enligt sådana frivilliga Flegt-partnerskapsavtal som följer av förordning (EG) nr 2173/2005 samt till deras bidrag för att minska förekomsten av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden.

3. Senast den 3 december 2015 och därefter vart sjätte år ska kommissionen se över denna förordnings effektivitet och sätt att fungera på grundval av rapportering om och erfarenhet av tillämpningen av denna förordning, däribland att förhindra att timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden. Den ska i synnerhet beakta de administrativa konsekvenserna för små och medelstora företag och produktomfattning. Dessa rapporter kan vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

4. Den första av de rapporter som avses i punkt 3 ska innehålla en utvärdering av unionens nuvarande ekonomiska situation och handelssituation för produkterna som förtecknas i kapitel 49 i Kombinerade nomenklaturen, med särskild hänsyn till de relevanta sektorernas konkurrenskraft för att överväga deras eventuella införande i den produktförteckning som återges i bilagan till denna förordning.

Den rapport som avses i första stycket ska också innehålla en bedömning av effektiviteten i förbudet mot att på marknaden släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer enligt artikel 4.1, liksom av systemen för tillbörlig aktsamhet enligt artikel 6.

Artikel 21

Ikraftträdande och genomförande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 mars 2013. Artiklarna 6.2, 7.1, 8.7 och 8.8 ska dock tillämpas från och med den 2 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 oktober 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

BILAGA

Timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾, på vilken den här förordningen är tillämplig

- 4401 Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former.
- 4403 Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor.
- 4406 Järnvägs- och spårvägssliprar av trä.
- 4407 Trä, sågat eller kluvet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm.
- 4408 Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm.
- 4409 Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat.
- 4410 Spånskivor, *oriented strand board* (OSB) och liknande skivor (t.ex. *waferboard*) av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel.
- 4411 Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel.
- 4412 Kryssfaner (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat trä.
- 4413 00 00 Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former.
- 4414 00 Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.
- 4415 Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.

(Ej sådant förpackningsmaterial som endast använts som stöd, skydd eller bärare för en annan vara som släppts ut på marknaden.)
- 4416 00 00 Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav.
- 4418 Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvschivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes").

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

- Massa och papper i kapitel 47 och 48 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag av bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor).
 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 och 9403 90 30 Trämöbler.
 - 9406 00 20 Monteringsfärdiga byggnader.
-